

ת"פ 62999/07/19 - מדינת ישראל נגד דוד אביטבול (עציר) - בהעדר

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 62999-07-19 מדינת ישראל נ' אביטבול(עציר)

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

ע"ב"כ עו"ד הילה אליהו - נוכחת

נגד

דוד אביטבול (עציר) - בהעדר (באמצעות שיחת
טלפון)

הנאשם

באמצעות עו"ד ליאור חיימוביץ - בהעדר
עו"ד איתמר סיוון (בשם עו"ד חיימוביץ) - נוכח

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ועבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בין הנאשם למר י' א' (להלן: "המתלונן") קיימת היכרות מוקדמת.

כ-3 שנים לפני המתואר בכתב האישום, מכר המתלונן לנאשם רכב, וזאת בתמורה ל-10,000 ₪. כעבור מספר חודשים, סיכמו הנאשם והמתלונן כי הנאשם יחזיר את הרכב למתלונן וזה ישיב לו את כספו בתשלומים.

נכון למועד המתואר בכתב האישום, החזיר המתלונן לנאשם 6,000 ₪ כך שנותר לו לשלם לו עוד 4,000 ש"ח.

ביום 18/07/19 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, עת פגש הנאשם את המתלונן במפתיע בבית הקפה "קפה אורית" באשדוד, הכה הנאשם את המתלונן במכה חזקה בעורפו ובמכת אגרוף בפניו, על רקע אי תשלום החוב. בשלב זה, קם המתלונן מכיסאו וניסה להדוף את הנאשם, אולם הנאשם הפיל את המתלונן ארצה והכה אותו שוב במכות אגרוף בפניו ונגח בו.

בהמשך למתואר, עלה הנאשם בחזרה על אופניו ונסע מהמקום.

כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות המטומה פריאוביטלית בעין שמאל, חתך קטן מתחת לעין שמאל, ורגישות במישוש באזור הגב התחתון.

לאחר כדקה, חזר הנאשם עם אופניו, פנה אל המתלונן ואיים עליו באומרו: "אם השבוע אתה לא מחזיר לי את הכסף, אני דוקר אותך בכל הגוף".

הסדר הטיעון

2. בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן מבלי שהושגה הסכמה עונשית כלשהי.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הפנתה לנסיבותיה החמורות של ביצוע העבירה אשר כוללות היכרות מוקדמת עם המתלונן, העובדה כי העבירות בוצעו לאור יום ובמקום הומה אנשים, לכך שמדובר בתקיפה מתמשכת ואף לכך שהנאשם כבר עזב את המקום ולאחר כדקה שב על מנת לאיים על המתלונן. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לנזק שנגרם למתלונן.

בתוככי המתחם טענה ב"כ המאשימה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם, וזאת בשים לב לעברו הפלילי הכולל 2 מאסרים מותנים ברי הפעלה, לכך שאין תסקיר אשר יכול להעיד על לקיחת אחריות או על הפחתה במידת המסוכנות, ולכך שהנאשם יכול היה לגבות את חובו בדרכי חוקית ולגיטימית.

ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה יש צורך בהרתעת היחיד והרבים, וכן בהפעלת 2 המאסרים המותנים אשר תלויים ועומדים כנגד הנאשם, במצטבר לענישה בגין תיק זה, וזאת בשים לב לחזרתיות דפוס ההתנהגות האלים של הנאשם.

ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם **(ת/1)** וגזרי דין קודמים אשר ניתנו בעניינו בהם הוטלו עליו מאסרים מותנים ברי הפעלה **(ת/2 ו-ת/3)**. כמו כן, בהסכמת בית המשפט, הגישה ב"כ המאשימה פסיקה לתמיכה בעתירתה לאחר מועד הדיון.

4. לטענת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה נע במקרה זה ממאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי יש ליתן משקל משמעותי לרקע לביצוע העבירה, כפי שמפורט בכתב האישום, ולתחושת הנאשם כי המתלונן הונה אותו במשך 3 שנים בסכום כסף משמעותי עבורו.

לטענתו, עבירת התקיפה בוצעה ללא תכנון מוקדם, כפי שעולה מכתב האישום, וכי מדובר בנאשם

ש"חמתו עלתה" למראה המתלונן באופן שלא אפשר לו לחשוב בצורה בהירה ולזכור את המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדו.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לכך שמדובר באלימות ובנזק ברף הנמוך.

בתוככי המתחם טען ב"כ הנאשם כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני.

לטענת ב"כ הנאשם יש להסב תשומת הלב לנסיבותיו האישיות של הנאשם הכוללות את גילו המבוגר, העובדה כי אב ל-3 ילדים קטנים, שירת בצבא כמכונאי, ועבר תאונת דרכים בשנת 2007 אשר בגינה היה בקומה במשך 4 חודשים, אשר לאחריה חל שינוי באפשרותו לשלוט בכעסים - כפי שעולה מעברו הפלילי טרם מועד זה ולאחריו.

ב"כ הנאשם עתר לחפיפת המאסרים המותנים זה לזה וכן לעונש אשר יוטל על הנאשם במסגרת תיק זה, וזאת לאור העובדה כי מדובר במסכת עבריינית אחת.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בעתירותיו (נ/1) וטען כי בפסיקה אשר הגיש קיימים מקרים חמורים יותר אשר מהם ניתן להסיק לעניין מתחם הענישה בתיק זה, וכן לעניין חפיפת המאסרים המותנים.

5. במועד הטיעונים לעונש פירט הנאשם את הרקע לביצוע העבירה, וטען כי הנאשם בזבז אלפי שקלים בהימורים במקום לשלם לו את החוב, וכי גם הוא תקף אותו לאחר שהכה בעורפו ביום האירוע המתואר בכתב האישום. הנאשם הביע צער על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שנקבע שאין מקום לסטות מהמתחם העונש ההולם, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

7. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מהעבירות אשר עליהן נותן הנאשם את הדין הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה.

10. אין מחלוקת כי עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש עליה נותן הנאשם את הדין היא עבירה חמורה.

בע"פ 10538/09 מלקוניאן נגד מדינת ישראל (22/07/10) נאמר ביחס לעבירות מסוג זה כי: "מעשיו של המערער הינם חמורים וקשים. ... על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונו באמצעות כוח הזרוע".

11. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מובילה למסקנה כי **הפגיעה בהם היא ברף הבינוני**, וזאת בשים לב מחד גיסא להיעדר תכנון מוקדם לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש ומידת הנזק, ומאידך גיסא בשים לב להיות התקיפה מתמשכת ולא נקודתית, לעובדה כי הנאשם שב לזירת האירוע לאחר שכבר עזב אותה על מנת לאיים על המתלונן, וכן בשים לב לכך שהעבירות בוצעו לאור יום בנוכחות אחרים, וכן לנזק אשר היה עלול להיגרם מביצוע עבירת התקיפה ולתוכן האיום.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה:

א. ברע"פ 558/17 **בן עמי נגד מדינת ישראל (18/01/17)** דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום בירושלים הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בית המשפט קבע כי כלל השיקולים הרלוונטיים נשקלו על ידי בית משפט קמא, וכי אף חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן מובילים למסקנה כי יש לדחות את בקשת הנאשם.

ב. ברע"פ 6449/15 **חלואני נגד מדינת ישראל (12/10/15)** דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שהוכח כי על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן, ולאחר שהמתלונן הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתלונן בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתלונן חתך באוזנו השמאלית. על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ומשלא נמצא נזק קונקרטי - הרשיע בית משפט השלום את הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחוזי ודחה כאמור את הבקשה.

ג. ברע"פ 694/09 **לוינגד מדינת ישראל (03/06/09)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, הסגת גבול פלילית, והיזק לרכוש במזיד, וזאת לאחר שניגשלרכבו של המתלונן, פתחאתדלתוללארשותוחבטבו, הוציאובכוחמהרכב, משךאותוהמשיךלחבטבו. כתוצאהמהתקיפה, נגרמולמתלונןדימומיםמהאף, שריטותמתחתלעיןשמאל, חולצתוהוכתמהבדםונקרעהוהואאיבדאתהכרתו. בהמשך, למתואר התעוררהמתלונן, נכנסבחזרהלרכבווהזעיקמשטרה, אולם המבקשהמשיךלתקוףאותובכךשירקעליו, וזאת אףלאחרשהגיעשוטריםלמקום. בית משפט השלום בתל אביב - יפו גזר על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור.

ד. **בעפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נ' בלס (18/03/15)** התקבל ערעור של המדינה, בעניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכופף לעבר חלון רכבו של המתלונן, בעוד זה יושב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן כאב ראש ותזוזה של שיניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

ה. **עפ"ג (מרכז) 33047-04-14 נחום נגד מדינת ישראל (08/07/14)** נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהיכה בחלון רכבו של המתלונן, נופף לעבר פניו בצרור מפתחות, השליך אבן על רכבו, ולאחר מכן היכה את המתלונן באמצעות מקל וגרם לו חתך במצח, שהצריך טיפול רפואי. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש ההולם נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים במקרה זה, וכי צדק כשלא אימץ המלצת שירות המבחן להטלת של"צ.

ו. **בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נגד אברהמי (03/01/13)** הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך שלמתלונן נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

13. באשר לטבלת הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם אציין כי למעט פס"ד אחד, **רע"פ 4797/15, כהן נגד מדינת ישראל (15/07/15)** בו לא הייתה כל קביעה של בית המשפט העליון לעניין גזר הדין (הן לשאלת מתחם הענישה והן לעניין העונש שהוטל על הנאשם) אלא להכרעת הדין בלבד, מתחם הענישה אשר נקבע במרבית התיקים נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד, לכל היותר, ל-18 חודשי מאסר בפועל.

14. לעניין פסק הדין אליו הפנתה ב"כ המאשימה, **ע"פ 2734/14 אוזן נגד מדינת ישראל (13/08/14)**, אני מקבלת טענת ב"כ הנאשם לפיה אין להסיק מפסק דין למקרה המונח לפניי היום. במקרה זה, על אף שהערעור נדחה, בית המשפט העליון לא אימץ את מתחם הענישה אשר קבע בית המשפט המחוזי (תל אביב - יפו) בגין עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט ציין כי: **"כידוע הוא, כי בעבירות אלימות לסוגיהן קיים טווח רחב של עונשים, וניתן להצביע על ענישה ברמות שונות, הכל לפי נסיבות העושה ונסיבות המעשה. גם אם ניתן היה לקבוע מתחם ענישה שונה ומקל יותר, יש לזכור כי בית משפט קמא השית על המערערת את העונשים העומדים ברף התחתון של המתחם שנקבע על-ידו, היינו 10 חודשי מאסר בגין כל עבירה. עונש המאסר המותנה הופעל באופן שרק מחציתו הצטברה לעונש שהוטל, ובכך הלך בית משפט קמא לקראת המערערת".**

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 ט' לחוק**), יש לתת את הדעת לפרמטרים הבאים:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירות - מהמפורט עולה כי לא קדם תכנון לביצוע עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, אולם אין ספק כי חזרת הנאשם למקום האירוע לאחר ביצוע עבירת התקיפה ועל מנת לבצע את עבירת האיומים מעידה על תכנון, על אף שזהו לא תכנון המעיד על תחכום.

ב. הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות.

ג. הנזק שנגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירות - מעובדות כתב האישום עולה כאמור כי כתוצאה מתקיפת הנאשם את המתלונן נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות המטומה פריאוביטלית בעין שמאל, חתך קטן מתחת לעין שמאל, ורגישות במישוש באזור הגב התחתון.

ד. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - השתלשלות אירוע התקיפה, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, מעלה כי בשל אירוע התקיפה יכלו להיגרם למתלונן נזקים חמורים יותר.

ה. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות ויכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו - כמפורט בעובדות כתב האישום וכפי שעולה אף מטיעוני ב"כ הנאשם והנאשם עצמו, העבירות בוצעו על רקע חובו של המתלונן כלפי הנאשם והפגישה המקרית בין השניים אשר 'העלתה את חמתו' של הנאשם.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולה או לחומרה.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות-

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, והפגיעה במשפחתו -מטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם בן כ-50, אב ל-3 ילדים. ברי כי הטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח עשויה לפגוע בנאשם ובבני משפחתו.

ב. נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - מטיעוני ב"כ הנאשם והנאשם עולה כי לטענתם הקומה בה שהה הנאשם בשנת 2007 השפיעה על התנהגותו כך שמתקשה לשלוט בכעסיו. עם זאת, ככל והדבר נכון ולאור מודעות הנאשם לאמור- מצופה היה ממנו להשתלב בטיפול כלשהו בתחום זה לאורך השנים שחלפו ממועד זה וביתר שאת נוכח עברו הפלילי כפי שיפורט. כמו כן, מאחר ועיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מעלה כי בין השנים 1994 ועד 2006 ביצע עבירות אלימות שונות, ישנו קושי ממשי לקבל הטענה כאילו השינוי במצבו הרפואי השפיע על התנהגותו. כמו כן, לאור העובדה כי גם בשנת 2018 הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות סמים וביניהם החזקת/שימוש סמים לצריכה עצמית משנת 2012 - תמוהה טענת הנאשם

לפיה בעקבות התקופה בה שהה בקומה נגמל מסמים.

ג. עברו הפלילי של הנאשם - עין בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מעלה כי כנגד הנאשם מצויות 16 הרשעות קודמות בגין ביצוע 50 עבירות, אשר בגין חלקן אף הוטלו עליו מאסרים בפועל. העבירות בהן הורשע הנאשם בעבר כוללות עבירות של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי, תקיפות הגורמות חבלה של ממש, כליאת שווא, פציעה כשהעבריין מזוין, ידיעות כוזבות, תקיפות שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעות לשוטר בעת מילוי תפקידו, איומים, החזקת סמים לצריכה עצמית, תקיפה סתם- בן זוג, הפרות הוראות חוקיות, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, נהיגה בזמן פסילה, החזקת סכין שלא כדין, חבלות במזיד ברכב, החזקת מקום להימורים או הגרלות, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט ותקיפה סתם.

19. לאור עברו הפלילי העשיר והמכביד של הנאשם ובשים לב למאסרים המותנים אשר תלויים

ועומדים כנגדו, כפי שיפורט, יש לתת את הדעת במקרה זה אף לשיקול **הרתעת היחיד**.

נראה כי הנאשם איננו ירא מאכיפת החוק והליכים קודמים, מאסרים, ואף ממושכים, אשר ריצה בעבר, ומאסרים מותנים אשר תלויים ועומדים כנגדו - לא הרתיעו אותו מלבצע את העבירות בהם הודה והורשע ואשר עליהן נותן את הדין היום.

20. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם ענישה ברף הבינוני - גבוה של המתחם.

21. כנגד הנאשם תלויים ועומדים 2 מאסרים מותנים אשר ניתן להפעילם בגין ביצוע העבירות עליהן נותן היום את הדין - 4 חודשי מאסר מותנה אשר הוטלו עליו במסגרת **ת"פ 51075-09-17** מיום 15/03/18, וכן 4 חודשי מאסר מותנה אשר הוטלו עליו במסגרת **ת"פ 15327-06-18** מיום 20/11/18.

בעניינו של נאשם זה, בשים לב לעברו הפלילי המכביד, עונשי המאסר שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות, ובהעדר אפיק שיקומו כלשהו, יש מקום להורות על הפעלת המאסרים המותנים במצטבר.

כידוע, **סעיף 58 לחוק העונשין** קובע כי הפעלת מאסר מותנה יש לעשות במצטבר לעונש מאסר שמוטל על הנאשם.

ודוק, פסק הדין אליו הפנה ב"כ הנאשם (**ע"פ 8265/13 מלכאל נגד מד"י (10/3/16)**) חזר על ההלכה ולפיה ברירת המחדל הוא הפעלת התנאי במצטבר. באותו המקרה, לפני משורת הדין, בשל לקיחת האחריות, נכונות הנאשם לפצות קורבנות העבירה ועברו הפלילי שאיננו מכביד, הורה בית המשפט על צבירה חלקית של עונש המאסר המותנה.

במקרה שלפני, עסקינן אומנם בנאשם שלקח אחריות על מעשיו אך גם במעמד גזר הדין הטיל חלק מהאחריות על קורבן העבירה ובוודאי לא ניתן לומר כי עברו הפלילי איננו מכביד.

משכך, אין ללמוד מפסק הדין אליו ב"כ הנאשם למקרה שלפני.

סוף דבר אני סבורה כי לאור לקיחת האחריות ונסיבותיו האישיות של הנאשם ניתן להפעיל המאסר המותנים תוך חפיפה חלקית ביניהם אך באופן מצטבר לעונש המאסר שיוטל.

23. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
2. הפעלת מאסר מותנה למשך 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם בגין ת"פ 51075-09-17 מיום 15/03/18.
3. הפעלת מאסר מותנה למשך 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם בגין ת"פ 15327-06-18 מיום 20/11/18, חצוי בחופף וחצוי במצטבר לעונש המאסר המותנה שהופעל.
4. המאסרים המותנים שהופעלו ירצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם כך שהנאשם ירצה סך הכל 16 חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
5. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.
6. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
7. הנאשם ישלם קנס בסך 2500 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורת הקנס. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים תשלום ראשון תוך 60 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודעה היום ז' ניסן תש"פ, 01/04/2020 במעמד הנוכחים.